

- al vanaf 1980 bezig voor een beter milieu -

Aan: Rechtbank Oost-Brabant
Sector Bestuursrecht
Postbus 90125
5200 MA 's-Hertogenbosch

Ons kenmerk : SvD2109
Uw kenmerk : -
Trefwoord : Wet natuurbescherming
Onderwerp : Beroepschrift tegen vergunning
Wet natuurbescherming Veerstraat 42 te Boxmeer

Mill: 6 oktober 2021

Geachte heer, mevrouw,

Op 17 december 2020 hebben Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant (hierna: het college) besloten tot de verlening van een vergunning Wet natuurbescherming aan Nautisch Centrum Boxmeer B.V. (hierna: de betoncentrale) voor het exploiteren en wijzigen van een industrieel bedrijf gelegen aan de Veerstraat 42 te Boxmeer. Tegen dit besluit hebben wij een bezwaarschrift ingediend. Op 27 juli 2021 heeft het college een besluit genomen op ons bezwaarschrift (kenmerk C2279569/4926950).

Omdat wij ons niet kunnen verenigen met het besluit op bezwaar van 27 juli 2021, hebben wij u op 7 september 2021 ons beroepschrift pro forma tegen dit besluit gestuurd. In uw brief van 9 september 2021 gaf u ons een termijn van vier weken om de gronden van ons beroep in te dienen. De gronden van ons beroep leest u in deze brief.

Referentiesituatie

In het bestreden besluit gaat het college voor de referentiesituatie uit van de Hinderwetvergunning van 14 januari 1992. Deze Hinderwetvergunning kan naar onze mening niet als referentiesituatie worden gebruikt, omdat:

1. het project niet is voortgezet en
2. de vergunning van rechtswege is vervallen.

ad 1: Het project is niet voortgezet.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) (zie bijvoorbeeld ECLI:NL:RVS:2014:285) kan bij de aangevraagde situatie slechts de op de referentiedatum beoordeelde stikstofdepositie worden betrokken voor zover het project dat de depositie tot gevolg heeft is voortgezet. De afdeling leidt dit af uit het arrest van het Hof van Justitie van 14 januari 2010 (C-226/08 Stadt Papenburg).

Deze brief graag digitaal, onder vermelding van ons kenmerk, beantwoorden.

secretariaat:
Beersweg 10
5451 NS Mill
www.mlvc.nl

secretaris : Jan Reijnen
telefoon : 0485-451071
rek.nummer : NL85TRIO0197910130
e-mail : secretariaat@mlvc.nl

Van voortzetting van het project is volgens de Afdeling *in ieder geval* geen sprake indien een vergunning niet meer of niet meer geheel van kracht is. Uiteraard is van voortzetting van het project ook geen sprake indien de bedrijfsactiviteiten al jaren geleden zijn beëindigd.

In ons bezwaarschrift toonden wij aan dat de betoncentrale al jaren buiten gebruik is. Daarmee staat naar onze mening vast dat het project niet is voortgezet en dat het college bij het bepalen van de referentiesituatie niet uit had mogen gaan van de Hinderwetvergunning van 14 januari 1992. Het college is echter van mening dat bij de verlening van de gevraagde vergunning dient te worden uitgegaan van de vergunde en niet van de feitelijke situatie. Het college verwijst daarbij naar rechtsoverweging 3.1 van de uitspraak van de Afdeling van 27 januari 2021 (ECLI:NL:RVS:2021:175). Wij zijn het met het college eens dat bij het vaststellen van de hoogte van de referentiesituatie (het aantal kilogrammen stikstof) gekeken moet worden naar de vergunde situatie. Het laagste vergunde aantal kilogrammen stikstof sinds de referentiedatum is de referentiesituatie. Dat laat onverlet dat wel degelijk naar de feitelijke situatie gekeken moet worden om vast te stellen of het project is voortgezet. In rechtsoverweging 3.1 van bovengenoemde uitspraak wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling van 16 maart 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:901). In rechtsoverweging 4.2 van deze uitspraak bevestigt de Afdeling bovengenoemd standpunt van het college. De vraag of het project is voortgezet beantwoordt de Afdeling echter in rechtsoverweging 4.1. In dat geval ging het om de gecombineerde bedrijfsvoering van glastuinbouw en het houden van vee. De Afdeling oordeelt dat het project is voortgezet omdat de glastuinbouw (die niet is voortgezet) geen afzonderlijk project is. In het geval van de betoncentrale zijn alle bedrijfsactiviteiten gestaakt en daarmee is het project niet voortgezet. De bedrijfsactiviteiten waren al gestaakt vóór de referentiedata 7 december 2004, 25 april 2013 en 8 mei 2013.

ad 2: De vergunning is van rechtswege vervallen.

Het is vaste rechtspraak van de Afdeling dat een referentiesituatie niet kan worden ontleend aan een natuurvergunning of milieutoestemming die is vervallen of geëxpireerd. Zie bijvoorbeeld ECLI:NL:RVS:2021:71 rechtsoverweging 17.2.

Door een wijziging van het Besluit omgevingsrecht en het Activiteitenbesluit valt de betoncentrale, zoals de meeste bedrijven in de betonindustrie, sinds 1 januari 2013 onder het Activiteitenbesluit. Uit vaste rechtspraak van de Afdeling volgt dat de Hinderwetvergunning van de betoncentrale d.d. 14 januari 1992 op 1 januari 2013 van rechtswege is vervallen. Zie bijvoorbeeld de uitspraken van de Afdeling van 29 oktober 2008 (ECLI:NL:RVS:2008:BG1831), rechtsoverweging 2.1.2 en van 28 januari 2009 (ECLI:NL:RVS:2009:BH1148), rechtsoverweging 2.15.2. Een citaat uit de laatstgenoemde uitspraak:

“Indien echter vanwege het in werking treden van een krachtens artikel 8.40 van de Wet milieubeheer vastgestelde algemene maatregel van bestuur voor de inrichting zoals vergund geen vergunning meer is vereist, brengt een redelijke uitleg van artikel 8.1 samen met artikel 8.40 van de Wet milieubeheer mee dat moet worden aangenomen dat de vergunning van rechtswege is vervallen”.

Op grond van artikel 2.2a, vierde lid onder b van het Besluit omgevingsrecht is voor het aanvangen met of het veranderen van de productie van betonmortel een omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM) nodig op het gebied van lucht en, afhankelijk van de productiecapaciteit en het productieproces, eventueel op het gebied van geluid en afval.

Omdat de betonindustrie onder het algemeen overgangsrecht valt, was er op 1 januari 2013 geen sprake van een verlening van een OBM van rechtswege. Dat was voor bestaande betonbedrijven geen probleem, omdat zij pas een OBM nodig hebben bij een wijziging van hun activiteiten. Bij de betoncentrale in Boxmeer vonden op 1 januari 2013 echter al meer

dan 10 jaar geen activiteiten meer plaats. De productie is in 2001 gestaakt, zo hebben wij begrepen van een oud-werknemer. Dit betekent dat de betoncentrale een OBM nodig heeft voor het opnieuw aanvangen met de productie van betonmortel.

Het college heeft in zijn aanvullend verweerschrift een uitspraak van uw rechtbank aangehaald, waaruit zou blijken dat de rechten van een bedrijf behouden blijven ook al is de vergunning van rechtswege vervallen toen het bedrijf op 1 januari 2013 onder de werkingssfeer van het Activiteitenbesluit kwam te vallen (ECLI:NL:RBOBR:2018:1536). Deze jurisprudentie is naar onze mening in het geval van de betoncentrale niet van toepassing, omdat deze uitspraak een veehouderij betreft. Veehouderijen vallen onder het speciaal overgangsrecht. Hun omgevingsvergunning milieu is op 1 januari 2013 van rechtswege veranderd in een OBM. Bovendien legt uw rechtbank in de genoemde uitspraak een directe link met de Wet geurhinder en veehouderij. Die link is er bij de betoncentrale niet.

Een uitspraak van uw rechtbank die naar onze mening wel van toepassing is in deze zaak is ECLI:NL:RBOBR:2013:3008 (bevestigd door de Afdeling in ECLI:NL:RVS:2014:888). In deze zaak oordeelt uw rechtbank dat de eigenaar van een nertsenhouderij geen rechten kan ontlenen aan de omstandigheid dat in het verleden dieren zijn gehouden op basis van een rechtsgeldige Hinderwetvergunning (die inmiddels van rechtswege is vervallen), omdat de nertsenhouderij ten tijde van het indienen van de aanvraag al enige tijd was gestaakt. In deze zaak ging het om een periode van 3 jaar, in het geval van de betoncentrale gaat het om een periode van meer dan 10 jaar. Uit deze uitspraak is naar onze mening, in tegenstelling tot hetgeen het college stelt in zijn aanvullend verweerschrift, af te leiden dat de Hinderwetvergunning van 14 januari 1992 niet van rechtswege is omgezet in een melding Activiteitenbesluit die de referentiesituatie vertegenwoordigt.

Aerius berekening

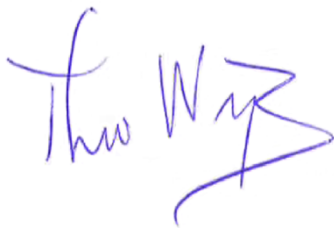
Het college stelt in het bestreden besluit dat er geen sprake is van een toename van de stikstofdepositie op de Natura 2000-gebieden. Wij vinden dat er wel degelijk een significant verschil is tussen de depositie in de referentiesituatie en de depositie in de beoogde situatie. Daar komt bij dat er diverse fouten in de Aerius berekening geslopen zijn, waardoor het verschil in depositie waarschijnlijk wordt onderschat.

- De emissies van de schepen en van het lossen van de schepen zijn veel te hoog gesteld. Een voorbeeld: voor een jaarproductie van 60.000 m³ beton is 75.000 ton grind nodig. Al het grind wordt per schip aangevoerd, 3250 ton grind per schip. Dat betekent dat er maximaal 24 schepen met grind per jaar nodig zijn in plaats van de 143 schepen die in de berekening zijn opgenomen.
- Het aantal uren stationair draaiende vrachtauto's is veel te hoog gesteld evenals de uitstoot per uur. Er wordt vanuit gegaan dat er gedurende de gehele bedrijfsduur (12 uur per dag) een vrachtwagen stationair loopt. Dat is niet reëel. Daar komt bij dat de vrachtwagens bij stationair draaien kennelijk meer stikstof uitstoten (504 gram per uur) dan bij rijden (378 gram per uur) en bij vullen (480 gram per uur).
- Er zitten grote verschillen tussen de emissies in de bouwfase en de emissies in de gebruiksfase. Een voorbeeld: tijdens de bouw is de uitstoot tijdens het lossen van beton 108,75 gram per uur en in de gebruiksfase is dat 480 gram per uur tijdens het laden van beton.

Conclusie

De Hinderwetvergunning van 14 januari 1992 kan niet als referentiesituatie worden gebruikt. Als referentiesituatie moet dus worden uitgegaan van een stikstofdepositie van 0 mol per hectare per jaar. Het is volstrekt onduidelijk hoe hoog de depositie in de aangevraagde situatie is door het grote aantal fouten in de Aerius berekening. Wat vast staat is dat de aangevraagde activiteit significante gevolgen heeft voor de Natura 2000-gebieden en dus wel degelijk vergunningplichtig is.

Hoogachtend,

Theo Wijnhoven, voorzitter

Jan Reijnen, secretaris